

عنوان مقاله:

رابطه رهبری اخلاقی و رفتار سبز با نقش میانجی مدیریت منابع انسانی سبز و نقش تعدیلگر دانش زیست محیطی

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت سبز، دوره 3، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسین رجب دری - دکتری حسابداری، معاونت توسعه مدیریت و منابع، دانشگاه علوم پزشکی فسا، فسا، ایران

ساره رفعت مقام - دانش آموخته دکترای حرفه ای پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، رابطه رهبری اخلاقی و رفتار سبز با نقش میانجی مدیریت منابع انسانی سبز و نقش تعدیلگر دانش زیست محیطی است. این پژوهش کاربردی و از نوع توصیفی-همبستگی است. جامعه آن را کارکنان بیمارستان حضرت ولی عصر (عج) شهرستان فسا در زمستان ۱۴۰۱ تشکیل می دهد. نمونه برگزیده نیز شامل ۲۴۵ نفر است که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی ساده و جدول دموگران انتخاب شده اند. همچنین، برای بررسی متغیرهای پژوهش از پرسشنامه استاندارد استفاده شد. برای تحلیل یافته ها نیز در قالب ۵ فرضیه اصلی از روش معادلات ساختاری در نرم افزار Smart PLS، استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد که بین رهبری اخلاقی و رفتار سبز کارکنان و مدیریت منابع انسانی سبز و رفتار سبز کارکنان، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین، بین مدیریت منابع انسانی سبز و رفتار سبز کارکنان نیز رابطه مثبت و معناداری مشاهده شد. سایر یافته ها نشان داد که مدیریت منابع انسانی سبز، نقش میانجی در رابطه بین رهبری اخلاقی و رفتار سبز کارکنان دارد. افزون بر آن، دانش زیست محیطی، رابطه بین مدیریت منابع انسانی سبز و رفتار سبز کارکنان را به صورت مثبت تعدیل می کند. بر اساس یافته های پژوهش می توان به اهمیت توجه به توسعه پایدار و مدیریت منابع انسانی سبز پی برد. همچنین، عواملی مانند رهبری اخلاقی نیز در سازمان ها بیش از پیش باید موردتوجه قرار گیرد. از سوی دیگر با عنایت به نقش برجسته محیط بیمارستان ها در احتمال صدمه زدن به محیط زیست، این مسئله نیازمند دقت نظر از سوی مدیران و برنامه ریزان است.

کلمات کلیدی:

رهبری اخلاقی، رفتار سبز، مدیریت منابع انسانی سبز، دانش محیطی، کادر درمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1839509>

